

REGULÓ.

Pesten csötörtökön augusztus 9^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Kérlelhetlen gyűlölség.

(Vége.)

„Igen merészen beszélsz” — megjegyzé Guelfo, ránczba szedett szemölddel. — „Nem olly merészen, mint Averardo maga beszélne, ha helyemen állna, — lön a' válasz — ügye jogszerű; hogyan félne tehát kimondani az igazat!” — „S ki vagy te, hogy így mersz beszélni?” — „En Corrado vagyok, testvéred barátja — és serege vezére.” — „Tehát Ghibellin?” — kérdé gúnyolva a' váruur. — De ki áll érte jót, hogy ha parancsnokod szavainak hiszek, nincs álnok csiny a' dologban? — Mielőtt Averardo leányomat kérte fija számára, ez már elrablá annak nemes szívét, kétségkívül, hogy itt urat játszik, és engem herczegi jogaimtól megfosszon. De átláttam a' gonosz tervet, hanem, fájdalom! nem elég korán, hogy az egész gyűlölt nemzetséget összetiporhassam. Adná Isten, hogy sikerült volna annak fejét, Averardót, hatalmamba keríteni. Egy titkos ösztön nyomban elárulta volna őt nekem, haltod?” — „Honnan e' boszúszomj?” — kérdé a' vélt küldnök — ha szerette Averardo fija leányodat, ha kérte kezét, miért kelle az ünnepi lakomát verrel beundokitani? Hol van Guido testvére? nem e' várban halt meg? atyja nem éppen ezért fogott újra fegyvert? Engedj az okosságoknak, nyújtsd kezedet békére; engedd, hogy Salerno, hogy olasz ország kipihenjen a' csatáktól, mellyek illy sokáig pusztították!” — „Soha!” — felelt a' dühöncz — soha sem szünik-meg Guelfo az ég boszúját kívánni arra, ki megfosztá fijaitól.” — „Gondold-meg, míg idő van — inté Averardo. — „Testvéred illő ajánlatokat tesz fija iránt, kit szerencsétlen szenvedelme illy veszélybe vezetett.” — „S mik ajánlatai?” — kérdé Guelfo álnok pillanattal. — „Birjad egész Salernót, várait 's tengerpartjait. Ő Beneventót 's Avellinót kívánja, és a' frigy megpecsétléseül Guidónak leányoddal összeköttetését.” — Itt van a' leány — közbevágott Guelfo — ő feleljen maga helyett és helyettem. Ricciarda szőlj, akarod Guidónak nyujtani jobbodat?” — „Mit mondjak én?”

rebegett a' szerencsétlen leány — szívem megszakad a' szavaknál. — Atyám a' herczeg, szent eskümet kívánta, hogy nem akarok többé a' Guidóval összeköttetésre gondolni.“ — „És őt gyűlölni — utálni — hévvel jobbitá a' várur. — „Azt, azt nem tehetem, nem akarom“ — élénken kiáltott Ricciarda. — Szerettem őt — most is szeretem — 's örökre fogom szeretni! De — folytatta lassú hangon kezéről — akarok, kell lemondanom — atyámnak kell engedelmeskednem — Averardónak pedig mondd-meg, vigasztalja — szabadítsa-meg fiját.“ — „Megkaptad a' választ — szólla ismét Guelfo — vidd hírül, mit hallál. Én daczolk ellenemmel utócsó cseppvéremig.“ — „Legyen tehát háború! én nehéz szívvvel távozzom.“ — E' szavak után kiment Averardo, szilárdul el levén határozva, hogy még azon estve urává leend a' várnak; meg volt győződve, hogy csak testvérenek elfogása által háríthatja-el a' veszélyt, melly fíja feje fölött lebegett. — A' várból kiérve Corradóra lett, ki tudósítá, hogy a' földalatti ösvényen a' várba merészelt és Guidóval beszélt, 's hogy ez biztos zugban rejtezik ugyan, de el van tökélve el nem hagyni a' várat Ricciarda nélkül.

Midőn megtudták a' szerelmesek, hogy megújuland a' megtámadás, csak kevés de fájdalmas szót váltottak egymással. Fegyvertelennek látván Ricciarda a' kedvest, gyilkot ada neki; de megdölvén, hogy azt atyja ellen fordíthatja, ismét visszakívánta. Guido oda adá a' fegyvert; e' pillanatban hallhatók lettek a' közelgő Guelfónak léptei, 's az ifjú hirtelen rejtezett-el egy sir mögé. A' várur belépett, 's leánya kezében megpillantá a' gyilkot. Rémitő jelenet következék. Kényszeríté őt megvallani, mikor és kitől kapta e' fegyvert. Fenyegeté, hogy nyomban leszurandja — de a' leány nyilvánítá, hogy kész őt e' büntől megkímélni 's maga magát kivégezni. — Kiragadta kezéből a' gyilkot, 's e' pillanatban hallván hogy elkezdett a' várvívás, kirohant, hogy utócsó menedékhelye védelmében keresse halálát. Azonban rövid idő múlva visszatért Guelfo nagyobbodott böszülettel; mert most meg vala erősen győződve, hogy Guido a' falakon belől van. Leányát sirva lelé anyja sirjánál. Megfogta őt, és magával vonczolta a' széles néma menetekben keresztül, 's a' boltozatokban visszhangzó dörgő szavakkal felszóllítá Guidót, jönné-ki, 's ne rejtezzék többé pulyaként. Semmi válasz. Ekkor szerencsétlen gyermeke fölébe emelte a' gyilkot. — „Szörny! — kiálta — lépj elő, különben az, kit arádnak nevezni mersz, fegyveremtől vérében fog fetrengni. Hallod? — E' borzasztó perczben kirohant zugából Guido, de a' rémület miatt mintegy szélhűdten állott-meg, midőn a' halálos fegyvert annak mellje körül látta csillogni, kit egész lelkéből szeretett. — „Fuss — fuss! — kiálta

Ricciarda, ő nem tehet, nem fog mit is tenni fájdalmaura, hiszen atyám! — „Csak fuss — gúnyolva kaczagott! Guelfo — árnya követendi lépteidet. — Egy lépést sem; védeni ne merj; tőlem vedd a' halálos döfést — vagy e' fegyver azoknak vérét ontandja, kiket szeretsz. “ — „Szurj-le atyám! — kétségbeesve rimázkodott Ricciarda — csak mellemen keresztül vezet az út hozzá! — „Guido — csábító — lator — közelits — vagy“ — parancsolá Guelfo tajtékozó ajkakkal, mialatt felemelte a' gyilkot, hogy leszurja leányát. Az ifjú oda rohant, hogy felfogja a' halálos döfést. De az iszonynak hangos kifakadásával úgy tolult Ricciarda az ifjú 's dühében tajtékozó atyja közé, hogy ennek villogó fegyvere nem a' kedvesnek melljét, hanem az övét érte, 's lélek nélkül dült a' szerencsétlen Guidónak karaiba. — Mig ezek a' sirboltban történtek, künn mindig nagyobodott a' zaj, Averardo hadsapata elfoglalá a' várat, 's éppen azon perczen, midőn a' várur meggyilkolá leányát, nyomult a' boltba. Guelfo kivont fegyverrel, örülként veté magát a' benyomulók elébe; e' düh megvakítá a' bőszytelt, 's néhány vágás után Corrado fegyverétől holtan rogyott a' földre. A' sajnálatra méltó Guidót elvitték a' várból, de hónapokig fekvék eszméletlenül; 's valamennyire magához térvén oly komorság szállta-meg, mellyből többé fel nem üdült. Honát csak kedvese sirjának tekintvén, keresztessé lett, Palaestinába ment, 's nem sokára ohajtott halált lelt a' hitetlenek fegyverei közt.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

F e i s t r i t z.

(Vége.)

Nem messze Edlitz mezővárostól, az ugy nevezett Pállfy herczegi kereskedési úton, a' magas király hegy gyel szemközt mutatkozik egy hegyen Thomasberg nevű várlak. Ez is csak félig bedüledezett rom. Jelen földesura néhány szobát építtetett ott, 's azokat butorokkal láttatá-el, valamint is kényelmes utat nyíttatott a' várba, és az uradalmi vadászra bizá a' várra felügyelést. Ezen vár egykor fontos lehetett. Iszonyú falak, tornyok, merevény lejtősségek 's árkok kívülről oltalmazák az ellenség megtámadása ellen. Kunigsberg Farkas birta ezt 1542-ben; őt követé az uraságban Königsberg Lajos báró. Regina Éva, született Althann, Königsberg Ehrenreich neje, leányának férjére, Jörger Quintinre hagyá e' jószágot. Utódai végre odahagyák Thomasberget, 's a' kiesb Feistritzet választák maguknak lak helyül. — Egy különös eset adá elő magát a' földes urral odaérkeztemkor 1828-ban. Néhány nappal előtte lélekszakadva költözött-ki a'

várlakból a' vadász, nejével 's gyermekeivel együtt, 's alatt a' faluban lakást fogadván magának, oda hagyá a' várat, hol azután csak néhány uradalmi mesterember lakott. Kérdezvén őt, miért ment-el onnan olly rögtön, azt válaszolá, hogy éjféltájban felzavartva álmából, kocsizörgést hallott a' várlak felé közelitni, 's letekintvén ablakából látott a' kapu felé egy kocsit jönni, mellyben fehér öltözetű asszony ült, 's habár fel volt is húzva a' felvonó hid, 's kezei között volt a' kapu kulcsa, a' kocsi mégis betért egyenesen a' várba. Alig hogy ez történt, olly nagy zörgés támadt lakszobáiban, hogy teljes épségben nem remélheté azokban maradandását. Ez annyira megrémíté őt, főképp' pedig nejét, hogy magáért a' vár birtokáért sem merészelne többé benn lakni, 's ez időtől fogva neje szüntelen fekszik gyötrelmek között. Hasztalan volt minden rábeszélés, 's az is, hogy becsületére nem válhat egy vadásznak ilyes mit közhirül tenni, annál is inkább, mivel ő fegyverekkel 'stb. el van látva, 's hogy éfféléket mástól hallani megbocsátható volna. Mi történt a' szegény megrémült házaspárral később, 's miképp' fejlődött-ki e' csudálatos jelenet, — odahagyván röviddel ezután Ausztriát, ismeretlen maradt előttem.

Ámbár mély homályba van is burkolva Feistritz régibb története, mind a' mellett is találkozok már a' 11-dik században hasonló nevű nemzetség. Adalbertus de Viustritze név előfordul már 1136-ban, Alramus de Viustritze eladott Richeri öcscsének, Kunigunda és Katalin helybenhagyásával, egy telket Vilmosburgban a' lilienfeldi kolostornak. Több dynasta kezére jutván időnként Feistritz ezek következők voltak: Rothal, Ehrenreich báro, Perger, Mitrowsky, Jähnl; míg végre 1815-ben megvette azt Dietrich József, magyar báro 's indigena, ugy hasonlólag több szép jószágoknak földesura Arad megyében 's Illyriában. Messzelátása, iparja 's vállalati szelleme a' nagyban kereskedést tárgyazó foglalatosságokban, mellyek a' tengeren át terjednek a' világ más részére is, 's nem csupán magának szereznek nyereséget, hanem az egésznek is látszatos hasznot; a' jószágbirtokosnak emberszerető ulajdonai nagy dússágot, becsületet 's általános tiszteletést vívtak-ki,

NOVÁK DÁNIEL.

Fertő környéke. Meglepő szépségűek a' Fertő tónak környékei, 's mind azon jelességekkel birnak, mellyek egy tóvidéket érdekessé tenni 's még a' helvét tómedreket is elfelejtetni képesek. Ezen felséges vízmedernek déli, napnyugoti 's részint északi partjait, messzire terjedő, szőlőkkel beültetett, 's fákkal koronázott mészköhegyek környékezik: délfelé a' kárával 's náderdőkkel be-

nyólt hanság, napkeletre pedig egy vidám tekintetű síkság ötlík a' néző szeméibe, mellyen számos városok, faluk, tanyák és kastélyok, mint valamely tenger hullámai közül felemelkedő szigetek, szemléltetnek. A' partokon szintén a' legnagyobb különféleség uralkodik. Itt hatalmas kősziklák állanak hegyek tövében; amott magas, 's messzire elágazó dombok és hegyek képződnek a' partokból, mellyek között gyönyörű ligetek, városok, faluk, halászs és paraszt-kunyhók, virágzó kertek, 's mosolygó rétek fekszenek. — Majd ismét széles talapzaton gyengén felemelkedő 's a' legszebb kilátásokkal ajálkozó terrassok találtnak. A' pompás lakások, kertsorok, számtalan természeti ritkaságok annyira megbábolják itt a' nézőt, hogy ez Nápolynak varázs erejű tengervidékein képzei magát, minthogy itt is szelid az éghajlat, a' tenyészet buja és változó. Mig a' Karpát csúcsain jég és hidegség uralkodik, völgyeiben pedig dér és fagy váltják-fel egymást, sőt midőn még havaz 's jég fedi a' patakok felületét a' fertői hegysorok tulsó oldalán, ugyan azoknak innenső részein már teljes virágzásban állanak a' barack- és mandola-fák; erdők 's messze nyuló rétek a' tavasznak kellemes zöldjével kedveskednek, és új élet 's örömhangozok terjednek a' természet láthatárán. Örökös légvonat akadályozza azon nyavalák kifejlését, mellyek a' tóvidékek lakosai között uralkodni szoktak; 's azért Fertő környékén a' tavaszi váltólázon kívül egyéb időszaki betegségek nem tapasztaltatnak. Ámbár pedig az igen életkorú emberek itten a' ritkaságok közé számláltatnak, még sem tulajdoníthatjuk e' körülményt a' vidék egésségtelen állapotjának, 's azt hisszük, hogy a' kora elhalásnak okai csupán a' nehéz munkák szorgalmas gyakorlásán, 's erős borokkal vissza-élésen alapulnak.

Szüret idején számos ausztriai borkereskedő gyülekezik össze Hidegségen és Balfon (Wolfs), kik a' Fertő vidéki mustot össze vásárolván, azt nagyobb nyereség kedvéért Balaton tájéki borokkal vegyítik, 's a' keveréket bozi és hidegségi borok neve alatt eladják.

Balf a' természeti szépségeket kedvelő Soproniaknak gyűlhelye, hol egyszersmind egy kénviz-forrás, 's a' benne fürdeni vágyók számára kényelmes intézet találtatik, — Boz mellett, közel a' tó partjához, az úgy nevezett bozi hegy emelkedik-fel. Erről Sopron, Moson, Győr és Vas vármegyék nagy részét 's magát a' tavat egész kiterjedésében szemlélhetni. Tetején azon nemes izléssel készült gömbölyű épületecske áll, mellyet gróf Széchenyi Ferencz fens. nádorunk, József cs. k. főherczeg' tiszteletére építtetett, 's annak mellszobrával ékesíte. Innen egy kettős fa-sor Czenkre, Gróf Széchenyi Istvánnak megtekintésre méltó jószágára vezet.

Igen kellemes fekvése van szab. kir. Ruszt városának is, melynek lakosai évenként 12.000 akó bort szüretelnek. Van ezen városban mintegy 200 ház, három romai katholika 's egy evangelica egyház. A' város megett egy hasonnemű hegy fekszik, az állhatatos emberi szorgalom csüdálatra méltó remekműve, mely szinte legfelsőbb csúcsáig szőlő tőkkal van beültetve, 's itt ott nyájas kerti házacskákkal diszesítve. Ritka fürgeség 's nagy örömralkodik itt leginkább őszi napokban, midőn t. i. számos idegen látogató és borkereskedő gyűl össze a' városban 's környékein. A' szőlőkben szintén úgy mint az úton munkások foglalatoskodnak 's daljaik kétszeresen hangoznak vissza a' hegyekről.

Nem kevésbbé érdemli az említést Ne z i d e r (Neusiedl) mezőváros részint regényes fekvése, részint híres borai miatt, melyek a' soproni és ruszti borok után leginkább kerestetnek. Különös szépségű 's jó ízű spárgákat természetnek itt, 's tágas piacán évenként mintegy 200.000 véka gabona árultatik-el.

(Vége következik.)

KÜLÖNFÉLE.

Ember ostroma. Bourgban különös dolog történt. — Bizonyos R a v a u x, ki tébolyodottságának már több jelet adta, egy este a' templom előtti vaskereszt talajára lépett, 's az őt körülálló kandiakhoz beszédet tartott. Némely józanabbak komolyan szölliták-meg, hogy szálljon-le; de ő még inkább felmászott a' keresztnek egyik karára, 's ott helyet foglalván beszédét folytatni kezdé, és egész tüzzel szónoklott; nézői ellenben azon feltek, hogy a' boldogtalan a' magas keresztől leszédülend. E' közben elérkeztek a' poroszlók is. A' kereszthez lábtót támasztottak, 's Ravaux-ot szep szóval kérték, szálljon-le; de a' magasban szónokló kikaczagta nézőit, és elhatározottan kimondá, hogy tapodtat sem megy, 's ott várandja-el a' vég ítéletet. Most egy poroszló fölment, 's Ravaux-t bottal fenyegeté; de ez kicsavarván kezéből a' botot, üdözőjét hamar visszazaklatá. Illy körülmények között nem láttak más módot, mint a' magasban vitézkedőt ostromolni. Még egy lábtót hoztak tehát, 's sugyan azon időben többen hágtak-fel mindkét felől. R a v a u x magát körülkerítve látván, még feljebb mászott, 's a' keresztnek csucsára ült, kezeit hevesen forgatván. Három óra folytáig ült itt; ez alatt uj ostromot határozott a' nép. Egy mind erejéről mind bátorságáról ismeretes teherhordó lépett-fel első; azonban a' magasban olly sűrűen hulló ütlegzáporral fogadá R a v a u x, hogy segedelem közbejötté nélkül hátrálnia kellett volna. Most szörnyű harcز támadt; a' keresztnek két karán négy férjfiú állott, a' hatalmas ellenséget egyes erővel ostromló, 's ez állásukban egy levegőben függő csoportozatnak látszottak. Az ingó keresztől sűrű vércseppek hullottak a' körülállókra; végre több perczig tartó heves vita után megadta magát Ravaux, kit azonnal biztos helyre vittek az örültek házába.

Haláltól félelem. A' hajdaniak még e' szót sem örömmel mondá: „meghalt!“ hanem csak ennyit: „valami emberi történt vele.“ A' haláltól félelem egészséges embernél természetes, mert még az állatok is félnek az enyé-

szettől, és csak a' kutya-hűségben látunk ez állítás ellen koronként kivéelt. Sok nagy nak nevezett férjfiú különösen rettegett a' haláltól, 's talán éppen e' félelem volt szerencsájöknek 's munkásságuknak bizonyítványa. — II-dik Katalin az udvari gyász alatt minden mulató kastélyait meglátogatta; Kaunitz herczeg, ama nagy kormány-férjfiú, semmiképp' sem tudott a' „halál“ szóval megbarátkozni. Házában többen meghaltak, 's ő neki nem volt szabad róla jelentést tenni. Midőn Leopold császár meghalt, senki sem bátor-kodék Kaunitz nak a' fejdelem halálát megjelenteni. Végre egy titkos tanácsos aláírandó papirosokkal ment hozzá, de egyebet nem szólt, mint ezt: „a' császár többé nem ír.“ — — Kaunitz hallgatott, 's a' papirosokat aláírta.

A' tolvajlásnak új neme. Sebes léptekkel haladott minapában bizonyos kalmár legény Parisban, egy hónaalá szorított erszény-pénzzel, melyet ura parancsára az adósoktól beszedett 's a' bankban beváltott; azonban sietését egy rándítás gátlá-meg, melly az erszényt hóna alul kiemelé. Sebesen fordult vissza a' legény, 's tekintete egy csinosan öltözött és színét változtatott uron akadt-meg, ki az erszényt kezében tartá, és a' pénzt ezer engedelem kérése mellett visszanyujtá. — „Egyik barátomnak néztem önt — mentegető-zék a' megzavarodott férjfiú — kit meg akartam tréfálni, 's e' tévedésemben rántám-el öntől az erszényt. Engedje-meg, kérem, tévedésemet!“ — Ezzel mindketten utjokra mentek; mint bámult azonban a' haza érkezett kalmár legény, midőn a' felnyitott erszényben csinos vas darabkákat talált, kiki képzelhethi. A' furfangos tolvaj t. i. gyorsan fölcserélé a' két erszényt, 's ő a' pénzzel szerencsésen tovább hallagott.

Katonák számának viszonya a' lakosokéhoz. Dán földön 50 lakosra esik egy katona, svéd országban 55-re, Norvégiában 59-re, lengyel országban 60-ra, porosz országban 68-ra, bajor földön 69-re, orosz országban 70-re, Ausztriában 100-ra, franczia országban 110-re, angol földön 140-re, Szicziáliában 200-ra 's Toscanában 400-ra.

A' catholica egyház terjedése éjszaki Amerikában. — Az első catholicus püspök 1790-ben választatott; 's ez idő óta, különösen a' volt franczia Luisianának a' szabad statusokhoz kapcsolása, és az europai kivándorlottak által rendkívül szaporodott a' catholicusság. Jelenleg 12 kerületben egy érsek, 13 püspök, 198 lelkész, 300 templom, 143 állomány, 12 papnevelő ház, 37 akademiájok van, a' nőnem részére pedig 23 apácza-kolostor, 37 jótevő intézet, 's vallást terjesztő hét folyóiratja van a' catholica szent egyháznak.

Furcsaságok szemléje

rendezi

P I P I S K E.

Motto: „Frohsinn mein Ziel!“

JOH. STRAUSS.

48. A' találós fej. — Józsínál ismét sok fiatal ember gyült össze, 's egyik közülök a' zongora mellett kissé szabadabb dalocskát kezdett énekelni. Józsi figyelmezteté, hogy asszonyok vannak a' szomszéd szobában. — „Semmi az! — vág közbe Miklós — nyomjad csak a' pianót!“

49. Kis tréfa. — Gece csukorvizet hozatott magának, 's az alatt, míg szomszédjával beszélgeto, barátja Guszti elpraktizálá tánczjárul a' csukrot.

— Gecse észrevevé a' csenést. — Miután kibeszélte volna magát szomszédjával, egész egykedvűséggel barátjához ment, 's a' pohár vizet zsebébe öntvén, szólla: „nem lennél olly jó a' vizet ~~is~~ elvinni magaddal?“

50. A' zavarba esett korcsmáros. — Bizonyos földesur egy kisebb városon utazván keresztül, a' vendégházban enni kért. — „Szerencsém lesz nagyságodnak pompás vadpecsenyével szolgálhatni!“ — szólt az udvari korcsmáros. — Vendégünk letelepedett, 's jó üzén evéshez látott. — „Sok őz találhatik a' tájon, hol nagysád lakni méltóztatik?“ — kérdé korcsmáros uram sűröngve forogva falatozó vendége körül. — „O igen — válaszolt a' kérdeztett — én mind magam lövöm a' vadat, mely asztalomra kerül.“ — „Nagyságod méltóztatik megengedni — adá hozzá korcsmárosunk — e' pecsenyét még sem nagyságodnak tetszett lelőni.“ — „Igaza van korcsmáros urnak — viszonzá az előbbi — 's e' szerint most tudtom nélkül bakot lőttem! — A' korcsmáros erre elhalaványodik, 's feleségéhez sompolyodván, ezt sugdosá fülébe: „Lelkem! ez ért ám a' vadpecsenyéhez! mindjárt észrevette, hogy tegnap leölt bakkecskénket adtuk elébe őz helyett: de nem sokat gondol vele, 's jó üzén tovább eszik!“

EMLEKMONDÁS.

É l e t.

Hasonló ez élet téli verőfényhez,
Vizi buborékhoz és kristály üveghez,
Szalmatűz lángjához 's romlandó cseréphez,
Estveli arnyékhoz, egy napi vendéghez.

Jóra intő csengetyűből (1629). —

Igaz érdem magában is kitündöklök: azt soká keresni nem kell.

P. HORVÁTH L. után —

Leczke a' szerelmeseknek. — A' férjfinak koldulni kell mindenkor a' szerelmet: asszonynak pedig úgy adni azt, hogy meg ne gazdagítsa amaszt, nehogy szerelmét utóbb, szemtelen koldús szokasaként, megvetve és megunva, sőt talán kaczagva vesse vissza.

KISFALUDY SÁNDOR után K. H. K. J.

A' nagy érdem sok csudálót von ugyan magához, de barátot keveset, 's jótét még kevesebbet.

Szeretetet és barátság két testvér, kik egy örökségből osztoznak.

Gr. OXENSTIRN után S. KAROLINA.

Komoly rejtvény.

Proteusa vagyok én az új időnek,
Fő mulattatója mivel nemzeteknek.
Most király, majd koldús, később bátor vitéz
Képében lát kiki, és gyönyörködve néz.
Itt szerelmes, amott jéghideg kebelem,
Most erény, majd vétek bélyegét viselem.
Egykor látkörömet iszonynyal borzasztom,
Máskor a' szíveket könyekre olvasztom.
Költészet nemtője nyújtja éleletem'
És ez által diszlik sokhimü életem.

MESTER KÁROLY Gyuláról.

Előbbi rejtvény: hölgy, tölgy, völgy.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.